

[FRANTOW *ai*

N pl subst frantow(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „frant” ‘chytry oszust’:

W tytule poczytnego zbioru anegdot, przyswojonych z czeskiego pierwowzoru:

Zestawienie: »Frantowe prawa«: Inuentarius bonorum Famati olim Baltasaris Bibliopolae [...] W
Librariei za sie [...] rzeczy y xiegi thym sposobem popiszane są [...] Frantowe Prawa *InwBibl* 197.

Cf **FRANTOWSKI**

MK